

ПОФАЛБАТА Е КОРИСНА ЗА УЧЕНИЦИТЕ НО ДАЛИ ТРЕБА ДА СЕ ДАДЕ ПРЕД ДРУГИТЕ ИЛИ НАСАМО?

Друштвото на училишни психолози во САД во својот „Водич за најдобра пракса на наставниците“, вели дека најдобро е пофалбите да се даваат насамо. Овој совет не се заснова врз експериментални истражувања туку врз анкети со учениците за нивните преференции, и врз логиката дека некои ученици можат да се засрамат ако бидат пофалени пред другите.

Во првата студија од ваков вид, Џон Блазе од Pinecrest Supports and Services Center и соработниците систематски го споредиле ефектот од пофалба дадена пред други и пофалба дадена насамо (уште познати и како „гласна“ и „тивка“ пофалба) врз однесувањето во училница. Тие востановиле дека пофалбата има драматично поволен ефект врз однесувањето на учениците, без разлика дали е дадена пред други или насамо.

Истражувањето било спроведено во четири класа од средни училиште во рурални предели на САД. Големината на класовите била од 16 до 25 ученици во секој клас а учениците биле на возраст од 14 до 16 години.

Наставниците биле обучени како да дадат соодветна пофалба: пофалбата морала да се однесува за добро однесување; да стави јасно до знаење зошто ученикот е пофален; да биде непосредна и поттикната од вложен труд од страна на ученикот. За време на тест сесијата, наставниците носеле интерфон на нивниот појас кој што ги потсетувал, еднаш на две минути, да пофалат некој од нивните ученици (или гласно за да може секој да чуе, или дискретно, со шепот во увото или допир на рамото, така што само детето знаело дека е пофалено). За споредба, имало и вообичаен час на кој што наставниците ја изведувале наставата на секојдневен начин.

Обучени набљудувачи го набљудувале наставникот како дава пофалби и однесувањето на учениците во различни контексти во училниците, во времетраење од 20 минути. Заклучиле дека честата пофалба го зголемува времето што учениците го поминувале на задачата, како читање или слушање на наставникот за 31% во споредба со вообичаениот час, и ова однесување не варираше во зависност од тоа дали пофалбата била дадена насамо или пред другите. Честата пофалба исто така го намалила непослушното однесување за скоро 20%.

Блазе и соработниците сметаат дека резултатите се јасни „и гласната и тивката пофалба се ефективни алатки кои можат да имаат силни ефекти“. Недостаток на студијата е тоа што истражувачите не ја следеле употребата на укури, коишто веројатно се намалиле откако наставниците употребувале повеќе пофалби.

Изворниот текст се наоѓа на: <http://digest.bps.org.uk/2014/09/pupils-benefit-from-praise-but-should.html>